

Tebessümlerimi Çaldılar

— KARAM-41 · 12 Aralık 2014

bir sarı yaprağın düşüşünde
özlemlerimi yitirdim sürgün mevsimlerde
tebessümlerimi sonbaharlar çaldı

keşke uyandırmasaydın
buğulu bakışlarının gölgesinde ıslanırken

saçlarımda nefesinin izi
kirpiklerimde düşmeye direnen yudumsun

hüznün çileleri içimde
şakaklarıma yağınlar hasretin değil
içimin zemherisi

mutluluk gönlüme uğramaz kimi zaman
bağrıma düşen dikenler olur

bülbüller konmaz hayallerime
gülü öperken göz yaşlarım üşür

baharsın içinde menekşeler
renklerin gökkuşağı ellerimde
umutlarımı götür bir kelebeğin kanatlarında

hadi mutluluğa uç
yüreğim senin
ölmek kaderde varsa
aşk hak edenlerin olsun

toprağa düşmesini bilirim
kokusu yabancı değil
yeter ki içimde ağlama

sevmek ölümüne güzel
sana yaşamak yakışır

bana gömülmek

ařka bir bedel yeter
sevdalar iki kalp ister
tabutlar tek kiřiliktir